

Vec C-44/08

Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry a i.

proti

Fujitsu Siemens Computers Oy

(návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Korkein oikeus)

„Prejudiciálne konanie — Smernica 98/59/ES — Aproximácia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania — Článok 2 — Ochrana pracovníkov — Informovanie a prerokovanie so zamestnancami — Skupina podnikov — Materská spoločnosť — Dcérska spoločnosť“

Návrhy prednesené 22. apríla 2009 — generálny advokát P. Mengozzi I - 8166
Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. septembra 2009 I - 8188

Abstrakt rozsudku

1. *Sociálna politika — Aproximácia právnych predpisov — Hromadné prepúšťanie — Smernica 98/59 — Postupy informovania a prerokovania so zamestnancami (Smernica Rady 98/59, článok 2 ods. 1 a 2)*
2. *Sociálna politika — Aproximácia právnych predpisov — Hromadné prepúšťanie — Smernica 98/59 — Postupy informovania a prerokovania so zamestnancami [Smernica Rady 98/59, článok 2 ods. 3 prvý pododsek písm. b)]*

3. *Sociálna politika — Aproximácia právnych predpisov — Hromadné prepúšťanie — Smernica 98/59 — Postupy informovania a prerokovania so zamestnancami*
(*Smernica Rady 98/59, článok 2 ods. 1 a 4*)
4. *Sociálna politika — Aproximácia právnych predpisov — Hromadné prepúšťanie — Smernica 98/59 — Postupy informovania a prerokovania so zamestnancami*
(*Smernica Rady 98/59, článok 2 ods. 1 a 4*)

1. Článok 2 ods. 1 smernice 98/59 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania sa má vykladať v tom zmysle, že prijatím strategických rozhodnutí alebo rozhodnutí o zmenách v činnosti v rámci skupiny podnikov, ktoré vedú zamestnávateľa k tomu, aby uvažoval o hromadnom prepúšťaní alebo ho plánoval, vzniká tomuto zamestnávateľovi povinnosť prerokovania hromadného prepúšťania so zástupcami pracovníkov. Ako totiž vyplýva z uvedeného článku 2 ods. 2 prvého pododseku, prerokovania sa musia týkať najmä možnosti zabrániť plánovanému hromadnému prepúšťaniu alebo ho znížiť. Prerokovanie, ktoré by začalo až po prijatí rozhodnutia, z ktorého vyplýva potreba takéhoto hromadného prepúšťania, by sa už účinne nemohlo zaoberať skúmaním možných alternatív, ako hromadnému prepúšťaniu predísť.

prepúšťania nezávisí od skutočnosti, že tento zamestnávateľ je už schopný poskytnúť zástupcom pracovníkov všetky informácie vyžadované v článku 2 ods. 3 prvom pododseku písm. b) smernice 98/59 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania. Začatie prerokovania nemôže závisieť od toho, či zamestnávateľ je už schopný poskytnúť zástupcom pracovníkov všetky informácie uvedené v danom ustanovení. V logike tohto ustanovenia totiž zamestnávateľ poskytuje zástupcom pracovníkov všetky relevantné informácie počas celej dĺžky prerokovania. Určitá pružnosť v tomto ohľade je nevyhnutná, keďže tieto informácie sa môžu stať disponibilnými v rôznych okamihoch postupu prerokovania, čo predpokladá, že zamestnávateľ má možnosť a povinnosť ich doplniť počas prerokovania.

(pozri body 47, 49, bod 1 výroku)

2. Vznik povinnosti zamestnávateľa začať prerokovanie plánovaného hromadného

(pozri body 53 — 55, bod 2 výroku)

3. Článok 2 ods. 1 smernice 98/59 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania v spojení s článkom 2 ods. 4 prvým pododsekom tej istej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade skupiny podnikov zloženej z materskej spoločnosti a jednej alebo viacerých dcérskych spoločností povinnosť prerokovania so zástupcami pracovníkov v rámci dcérskej spoločnosti, ktorá je zamestnávateľom, vzniká len vtedy, keď táto dcérska spoločnosť, v rámci ktorej môže dôjsť k hromadnému prepúšťaniu, bola identifikovaná. Prerokovanie so zástupcami pracovníkov totiž môže začať, len ak je podnik, v ktorom hrozí, že dôjde k hromadnému prepúšťaniu, známy. Keď materská spoločnosť skupiny podnikov prijme rozhodnutia takej povahy, že môžu mať dosah na zamestnanie pracovníkov v rámci tejto skupiny, dcérskej spoločnosti, ktorej pracovníci môžu byť dotknutí hromadným prepúšťaním, ako zamestnávateľovi prináleží, aby začala prerokovanie so zástupcami pracovníkov. Takéto prerokovanie preto

nemožno začať, kým uvedená dcérska spoločnosť nebola identifikovaná.

(pozri body 63, 65, bod 3 výroku)

4. Článok 2 ods. 1 smernice 98/59 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania v spojení s článkom 2 ods. 4 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade skupiny podnikov sa postup prerokovania v dcérskej spoločnosti dotknutej hromadným prepúšťaním musí skončiť predtým, ako uvedená dcérska spoločnosť, prípadne na priamy pokyn jej materskej spoločnosti, vypovie pracovné zmluvy zamestnancom, ktorých sa týka toto prepúšťanie.

(pozri bod 72, bod 4 výroku)